

Hotărîrea de a se publica dosarele parlamentarilor care, în trecutul comunist au fost slugile oculte ale securității — fie și cu întârziere — constituie o măsură nu doar democratică, dar mai ales justițiară. În mod firesc, acesteia trebuie să-i urmeze publicarea dosarelor tuturor informatorilor — pentru că respectivii s-au pri-pășit prin diverse „organe” și „organisme”, „comitete” și „comiții” la toate nivelurile puterii, de unde ne dau, acum, lecții de morală și civism.

Obiectul editorialului de azi este, însă, altul. Ne vom referi la un tip mai special de informator. Uns și pur-

INFORMATORUL

tător de cucă (fi mai lipsește, din însemnările mării, sceptrul primului președinte al Republicii Socialiste România). Dar să ne explicăm.

Ion Iliescu, emanat și votat și-a asumat, printre multe domnie sale atribuțiuni — de a da mîna cu muncitorii și țărani, de a pipăi mașinile și recoltele, de a fi primit prin cătune și comune, a fi primit de parazi militari, de a da sfaturi și indicații prețioase etc. — deci, pe lângă toate acestea, și pe aceea de informator. A spus-o cu emanația sa gură, în ultima (oare?) sa vizită pe coclaurile patriei, prin jud. Covasna. Despre necazurile și greutățile dumneavoastră stimatilor (domni sau tovarăși?) voi informa — cam așa le spunea vizitaților — voi informa guvernul (!). Dumnezeu să ne ierte, dar pentru asemenea corvezi nu avem nevoie de un președinte ales. Sau, viceversa, nu avem nevoie de un guvern... numit. Dar dl. Ion Iliescu face și el ce poate (chiar și funcția de pîrgar al tehnicienilor fesenisti) pentru a-i crește acțiunile în fața alegătorilor. Pentru că domnia sa, chiar dacă nu și-a anunțat candidatura la șefia statului, a început, tare și cu forță, campania electorală.

Așadar, voi informa guvernul și vom lua măsuri. Una la singular, alta la plural (!). Din două, însă, va triumfa, ca și alte dăți, a treia: spuză pe plăcinta sa. Că doar n-o să se facă acum și agrimensor pentru aplicarea Legii fondului funciar! Are dînsul destule pe cap (chiar în virful tîguului, pe Petre Roman) așa că dați-i votul pentru liniștea celor căzuți în evenimentele din decembrie '89 — că despre teroriști tot nu veți afla nimic.

Traian SUCIU

„DOSARELE” parlamentarilor - o șansă de asanare a politicii românești

Multe sînt capcanele politicii (puterii) căci ele „flautează” în cea mai mare măsură demonicul din om. Una din tentațiile pe care Diavolul i-a oferit-o lui Iisus în pustie a fost tocmai puterea asupra lumii, în schimbul renunțării la morală.

Omul politic poate capota în fața mai-binelui biologic. Atunci politica devine simplu mijloc de îmbogățire în vederea unui trai mai bun. Omul politic fascinat de orgoliul puterii asupra celorlalți, se ipostazează pe sine în scop suprem și atunci transformă colectivitatea în mijloc, ceea ce înseamnă, nici mai mult, nici mai puțin, decât propensiunea spre dictatură. Cei care nu sînt eliminați din competiție, și ajung în virful piramidei, dau de regulă rod unor exemplare umane reținute de posteritate sub nume de genul: Stalin, Dej, Ceaușescu etc. În sfîrșit, același om politic, e departe de esența sa, raportat la un anume timp. Prezentul nu justifică orice și un anumit trecut încărcat de păcate e în măsură oricînd să transforme aspirantul la politică în instrument al forțelor oculte. În acest caz cei care îi dețin trecutul, îi posedă, deopotrivă, prezentul și viitorul. Nu ar fi nici o problemă dacă în cazul oamenilor politici asta nu ar însemna prezentul și viitorul țării, aflat la cheremul a ceea ce ține de latura male-

fică a puterii...

Iată motivele pentru care se poate presupune că Parlamentul celor doi ani trecuți de la Revoluție a fost un parlament de sclavi, tributari demonicului. El a fost „sfîșiat” între diferitele focare ale puterii (președinție, guvern, S.R.I. etc.) ce au șantajat, manipulat, speculat tentații sau un trecut murdar. E probabil că în vecii vecilor instituțiile mai sus amintite, venite din sfera executivului vor încerca o preeminență asupra legislativului. Legislativul rămîne imun la asalturi de acest gen cînd în Parlament ajung oameni publici în adevăratul sens al cuvîntului, necoruptibili și neșantajabili.

De aceea, măsura acum în discuție în Parlament de a se da publicității dosarele foștilor informatori, acum parlamentari, deși vine prea tîrziu, trebuie salutăată și extinsă asupra tuturor instituțiilor legislative și executive ale României. Mai mult decît afit, ea trebuie completată cu o dispoziție care să prevadă excluderea celor dovediți că au slujit în mod ocult regimul comunist. Dispoziția poate deveni articol de lege care, pentru următorii patru ani, să „curețe” efectiv viața politică românească. Numai atunci putem spera la mai bine: cînd avem de-a face cu reprezentanți ai națiunii liberi, ce dau socoteală doar conștiinței lor și moralei. Altfel spus, colectivității pe care o reprezintă.

Lucian FILIP

INFORMAȚII

■ De la Stolojan citire: din data de 1 mai (muncitoresc) subvențiile se vor reduce cu 25 la sută. Că am fost așa de subvenționați, încît, ne curg zdrențele...

■ Senatul a luat o hotărîre în sprijinul șomerilor: termenul de plată prevăzut de Legea 8 se prelungește pînă la 31 decembrie 1992.

■ O știre care ține de protejarea exportului: a luat ființă Banca Română de Import-Export (președinte — Petru Rareș) cu un capital de pornire de 19 miliarde și 300 milioane lei

Gabriela BALAN

EXPO'92 Sevilla

TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ preia în direct de la EI ENTE PUBLICO TELEVISION ESPAGNOLA, ceremonia de deschidere a Expoziției Universale — luni, 20 aprilie, ora 12, programul 1.

În seara aceleiași zile va fi difuzat un mare spectacol, prilejuit de acest eveniment (realizat în 12 locuri diferite, cu 70 de camere de luat vederi).

Este o mostră a tuturor genurilor de artă, reprezentată la EXPO '92, cu participarea a tot ce este mai bun din 5 continente.

Expoziția va fi deschisă în perioada 20 aprilie — 12 octombrie 1992.

(YES)

Lipsa de identitate

Pretinsul salvator al destinelor naționale românești — F.S.N.-ul — și-a asumat, de la început, o misiune ce i-a depășit capacitatea și calitatea morală. „Salvator național”, nu putea să fie, dintr-un simplu raționament: identitatea F.S.N.-P.C.R. s-a dovedit a fi reală, lipsită de echivoc prin tot ceea ce s-a întîmplat în România din decembrie '89, pînă în prezent. Componenta F.S.N., prin structurile sale, de la virful la bază, prin diviziile ce alcătuiesc formațiunea, este oglinda comunismului. Tovarăși afit de cunoscuți, deveniți prin metamorfozare „domni” duc mai departe „tradițiile revoluționare” ale fostei orînduirii.

Salvarea națiunii nu se poate face decît prin salvarea din ghiarele comunismului. De aceea, F.S.N. trebuie să se lepede și să scape de sine însuși. Lipsa acestei capacități — a căinței și penitenței — a fost dovedită. În tot mai evident vid de credibilitate și profundă criză de identitate, formațiunea „emanației”, aflată în plin proces de dezagregare se agată ca înecatul de pai. Pe măsură ce segmentul opiniei publice care identifică F.S.N.-ul cu colacul salvator al nomenclaturii și al profitorimii comu-

niste, autorii de monstrul național nu se pot identifica decît cu ei înșiși. Poporul român sesizează, din ce în ce mai mult, marea înșelătorie a cărei victimă a fost prin lucrarea F.S.N.-ului și a instituției care și-a avut cartierul general la „mănăstirea” Secu.

Orice raportare, a celor care au făcut din România o verigă din lanțul dezastrului mondial comunist, la tradițiile și istoria națională este complet lipsită de temei și de justificare. Trecutul recent cunoaște exemplul aceleiași tentative și nejustificate pretenții de identificare cu întreaga galerie de personalități făuritoare de istorie a neamului. Sfîrșitul lamentabil al nejudecatului nu a învățat nimic pe nimeni. Înșușindu-și roadele jefurilor eroilor din decembrie '89, dar neidentificînd autorii crimelor, F.S.N.-ului nu-i poate rămîne decît locul și rolul vinovatului. A sechestra și a însuși în folos propriu simbolul eroismului, este un act de sacrilegiu, de impietate, o ofensă adusă tuturor martirilor neamului.

F.S.N. nu se poate reclama de la nimeni și de la nimic din istoria națională românească, atîta vreme cît se dovedește continuatorul al P.C.R., prin indivizi, metode

și ideologie. Este de neiertat faptul, ca acei ce au fost părtași la nenorocirile, suferințele și crimele înfăptuite de comunism să-și aroge dreptul la continuitatea tradiției naționale. Singurul lucru ce ar trebui să-și permită și să facă F.S.N.-ul ar fi căința și penitența, cărora le-ar putea urma iertarea. F.S.N. nu poate și nu are dreptul să se revendice decît de la evenimente și simboluri precum: 7 noiembrie, 8 mai, 6 martie etc. și nicidecum de la ceea ce simbolizează tradiție și demnitate națională românească. Pe măsură ce corabia fesenistă la apă, iar cîrmacii probează o inabilitate totală pentru navigația pe apele Adevărului și Democrației, mateloții încearcă să se salveze sărînd în luntrii ce se dovedesc a fi, însă, cu fundul spart.

...Și astfel, împletirea și imbinarea armonioasă dintre materialismul original și democrația dialectică are drept rezultat noua stare de „originalitate emanată”, în care se află azi România, unde domnește neocomunismul sprijinit pe structurile ce au avut drept fundament pe cei de la „mănăstirea” Secu, convertiți la neomăgurism.

prof. Nicolae POP

Caricatură de Rudi SCHMUCKLE

Duminica floriilor

Cu o săptămână înainte de Sfintele Paști se prăznuiește de lumea creștină „Duminica Floriilor”. Pricina acestui praznic este intrarea în Ierusalim a Domnului nostru Iisus Hristos.

Despre acest praznic sînt scrise în cartea cu slujbele din postul mare următoarele relatări:

„După învierea lui Lazăr din morți, mulți dintre cei ce au văzut minunea au cre-

zut în Hristos. Dar în Sinagoga iudeilor se hotăra și uciderea lui Hristos și a lui Lazăr. Iisus deci fugi și face loc răutății. Iudeii s-au gîdit să-L omoare de sărbătoarea Paștilor (...). A doua zi a trimis (Iisus) pe ucenicii Lui, să-i aducă asina și mînzul ei. Și într-adevăr, Cel care are cerul de tron, S-a urcat pe mînzul asinei și a intrat în Ierusalim. Copiii evreilor și ei chiar, așterneau

înaintea lui bainele și ramuri de finic; unii le tăiau, iar alții le purtau în mîini și strigau mergînd înaintea Lui: „Osana, Fiul lui David; binecuvîntat este Cel ce vine întru numele Domnului!” (Matei, 21, 9), „Împăratul lui Israel!” (Ioan, 12,13). Acest lucru s-a întîmplat pentru că Prea Sfîntul Duh le-a mișcat inimile lor spre lauda și slava lui Hristos” (Triodul, Ed. VIII, București, 1986, p. 467). Semnificația acestei întîmplări are următoarele adevăruri:

„Prin stîlpări, adică prin ramuri fragede, s-a arătat mai dinainte biruința lui Hristos asupra morții, căci era obiceiul ca învingătorii în lupte sau în războaie să fie cinstiți și însoțiți în procesiuni triumfale cu ramuri de copaci, pururea verzi. Mînzul de asină ne închipuie pe noi, poporul, care ne tragem din păgîni. Hristos șezînd pe mînzul asinei și odihnindu-se pe el este proclamat înălțător de trofee, biruitor și împărat al întregului pămînt. Despre această sărbătoare grăia profetul Zaharia: „Bucură-te fiica Sionului, iată Împăratul tău vine blind, șezînd pe asină și pe mînz, fiul celui de sub jug” (Zaharia, 9, 9). Iar David spune iarăși despre copii: „Din gura pruncilor și a celor care sug ai săvîrșit laudă” (Psalmul 8, 2)” (Ibidem).

„Intrarea Domnului Iisus Hristos în Ierusalim la Duminica Floriilor” — cînd participăm la slujbă bisericească cu stîlpări în mîini — este recunoscută în cultul creștin ortodox ca unul dintre cele mai mari praznice creștine.

Pr. I. BUTA

În pași de dans

ORIZONTAL: 1) Arta dansului. 2) Orașel în Germania — Dans popular — Formă de execuție a unor dansuri de origine negro-americană cu bătăi ritmice ale virfului și tocului pantofilor. 3) Prinși în dansul focului — Dansatori de... plăcere. 4) Cadențat — Pereche. 5) Focarul luptei! — Înțorcere executată la bară! 6) Combinație metalică — Charleston din SUA. 7) Case! — Dansator de cazacioc — A da fonduri. 8) George Cazaban — Obșnuit al vechilor edificii medievale. 9) Dans în ritm vioi (fem.) — Suprafață de dans. 10) Nemișcate — Muzică de dans. 11) Dans de origine cubaneză, cu ritm binar și mișcare susținută — Petrecerea cu dansul miresei. 12) Răsunec în ring — Autorul amplei nuvele „Ciuleandra” (Liviu).

VERTICAL: 1) Dans popular maghiar — Dans asemănător cu foxtrotul. 2) A reține — Dansat... pe valuri! 3) A aranja cum trebuie — Elemente de asamblare demontabilă. 4) Fără pereche (nu-i vorba de dans!) — Abreviere muzicală pentru trombon. 5) Garaj gol! — Dansator popular. 6) Învîrtită în mișcare — Leagănul milenar al dansurilor populare (pl.). 7) Cam incurcat! — Caro! — Sună! — Nota bene. 8) Ocrotit — Major în muzică! 9) Acesta-i popular! — Exponente ale dansului clasic. 10) Specific cultural al unei colectivități — Balenieră în centrul atenției. 11) Personaje principale — Dans francez de cabaret. 12) Virful pantofului — Celebru dans argentinian de salon.

Dicționar: EPO, TRB, ACM.

George MARINĂ

PROGRAM

LUNI, 20 aprilie 1992

12,00 Inaugurarea Expoziției Universale — EXPO '92. 14,00 Actualități. 14,10 Calendarul zilei. 14,20 Worldnet Usia. 15,20 Avanzarea săptămînii. 15,40 Copiii noș-

tri — viitori muzicieni. 16,00 Casa și grădina. 16,30 Muzica pentru toți. 17,00 Actualități. 17,05 Emisiunea în limba maghiară. 18,35 în obiectiv: prof. dr. Andrei Firică. 19,05 Studioul economic. 19,30 Desene animate. „Alice în Țara Minunilor”. 20,00 Actualități. 20,35 Teatru TV. „O, ce zile frumoase” de Samuel Beckett. 22,00 Sevilla '92. 22,55 Actualitatea sportivă. 23,15 Cronica Parlamentului. • Actualități. 23,45 Confluente. 0,15 Închiderea programului.

Din activitatea

Cercului literar studentesc

Reorganizat în două secțiuni — cenaclu (creație) și seminar (exegeză) —, Cercul literar studentesc al Universității din Sibiu a cunoscut în ultima vreme un spor de activitate.

În întîlnirea din 31 martie a.c. au citit poezie studenții Daniel Deleanu (anul II, Litere) și Florin Oancea (anul II, Teologie). Discuțiile au fost animate, la ținuta lor elevat intelectuală contribuind și scriitorii Dumitru Chioaru, Iustin Panța, Radu Țurcanu.

În 14 aprilie a.c. a avut loc seminarul cu tema **Mircea Eliade — proza fantastică**. După ce Ioana Martin (anul II, Litere) a prezentat un referat despre „Mitul lui Zamolxis”,

în celelalte referate au fost abordate diferite aspecte ale fantasticului eliadesc, cu referire îndesebi la relațiile dintre sacru și profan, temporal și atemporal etc., pe baza unor opere ca *La țigănci*, *Nopti la Serampore*, *Secretul doctorului Honigberger*, *Domnișoara Christina*, *Ghicitor în pietre*, în lectura și interpretarea studentelor Carmen Popa, Izabela Lazăr, din anul II, și Aurelia Ghinea, din anul I Litere.

Dezbaterile ce a urmat a dovedit că de incitante au fost materialele prezentate. Alături de studenți au participat conf. dr. Ilie Guțan și prof. Radu Țurcanu.

Madi BALOY

La Cîsnădioara

a fost înjunghiat un om

Nu mai este pace pe Valea Argintului! Liniștea străvechii așezări săsești, Cîsnădioara, este adesea tulburată de rafalele de împușcături ce se aud dinspre poligonul militar de la poalele Măguri.

Iar în noaptea de 15 spre 16 aprilie a fost înjunghiat un om. Ceea ce nu s-a mai întîmplat în Cîsnădioara, după spusele mai multor băștinași. De la ei am aflat elementele esențiale ale dramei. Precizînd că recompunerea acestor elemente îmi aparține, iată ce și cum s-a întîmplat:

În seara de miercuri, 15 aprilie, dl. Frank Riegler, cetățean german, fusese la niște prieteni. Intrînd în curtea Consistoriului Evanghelic unde este cazat, au tăbărit pe el cîțiva cîini. Speriat, s-a întors la prietenii săi, cerîndu-le ajutorul. Doi dintre ei l-au însoțit. Ajunși în curtea Consistoriului cîinii au început să-i latre. Cei trei au dat după cîini cu pietre, cu bețe, cu ce le-a venit la îndemînă. Atunci a sărit la ei... ciobanul care, după ce a intrat cu oile în grădina Consistoriului, se tolănese pe o bancă. În învîlmășeala și fugăreala care a urmat, pocnit zdravăn, ciobanul a scos

cuțitul și l-a înjunghiat în piept pe Gerhard Pieldner. Această s-a întîmplat pe stradă, în fața Taberei de vară pentru elevi, vecină cu grădina Consistoriului. Era pe la orele 23,30—24.

A fost adus de urgență un autoturism cu care Gerhard Pieldner a fost transportat la Spitalul din Cîsnădie. Rana fiind foarte gravă s-a considerat că trebuie operat la Sibiu. Prin urmare cel înjunghiat a fost urcat într-o „Salvare”, unde a decedat, în drum spre Sibiu, pe la ora 0,30. Gerhard Pieldner avea 29 de ani. Iar duminică 19 aprilie, sînt Paștile sașilor!!!

După spusele sătenilor făptașul crimei este un cioban din Sadu, Nicolae Neagoe, în vîrstă de 43 de ani, care-și are tîrla nu departe de grădina Consistoriului Evanghelic.

Cazul este cercetat de Poliția județului Sibiu.

Iată dară că nu doar celebrele livezi ale Cîsnădioarei sînt asaltate de turmele de oi, ci înșel păstorii acestora devin o primejdie pentru puținii locuitori rămași în satul dominat de impresionanta siluetă a Cetății-Muzeu.

Ovidiu TOMULEȚIU

METONIMII CIORAN: imposibila convertire (VI)

Dintr-o generație celebră, Cioran a rămas, se pare, ultimul supraviețuitor. Tocmai el, cel mai fragil, cel mai supus amenințării morții încă din prima tinerețe, cel mai dezagustat de existență, cel mai păcătos, cel mai imprudent, cel mai fără de gardă. În ultimii ani, se pare că a încetat și să mai scrie (cel puțin așa a declarat public de mai multe ori) și deci, și-a anulat și pretextul amînării încă o dată a sinuciderii („o carte, spune el, este o sinucidere amînată”). Și totuși, nu și-a modificat nici crezul moral, nici stilul de viață. A rămas ca un exemplu și un avertisment pentru optimiștii de duzină, cei care-și gîdila cu nonșalanță spiritul, care uită de moarte și de agonie, alergători după glorie, învîntorii vînjoși în apele cotidianului, socialiștii, democrații, liberalii extremiști, tiranii cu simțul viciat al veșniciei — într-un cuvînt, cei care iau viața prea în serios.

Un profet care se amenință în profeția lui mai întîi pe sine. Un mare automutilat psihic, un răzvrătit care-și dă foc în piața publică spre a avertiza împotriva falsei dulcetăți a vieții, un mizantrop iremediabil și, în același timp un „ipsofob” încercenat.

Naturile senine îl compătimesc, îl ignoră sau îl disprețuiesc. Colegii de spirit îl ceartă prietenește și încearcă să-l momească spre accep-

țarea convențională a vieții (exemplul Noica). Dar el și-a luat greața existențială în serios, s-a lăsat cuprins de ea pînă-n măduva ființei, așa încît un compromis cu viața (ori cu divinitatea) n-ar însemna decît o trădare, o anulare de sine. Dacă ai refuzat cu bună știință drumul cel larg și neted pentru a o apuca prin mărăcinii negației, dacă ai scuipat sînul care te-a alăptat în copilărie, dacă ți-ai smuls singur rădăcinile care te fixau într-un spațiu — a te converti la bucuria vieții n-ar aduce decît o dublare a suferinței. „Atît de împlinit în singurătate, încît cea mai neînsemnată întîlnire e o răstîgnire pentru mine”. Așa încît zadarnic sperăm să-l vedem pe Cioran cu noi, lîngă noi, chiar dacă tentația reîntoarcerii îl roade uneori ca un ferăstrău. Va trebui să-l înțelegem și să-l acceptăm drept ceea ce este: un Antimesia propovăduind în pustul spiritual al veacului, un magistral dresor de cuvinte, capabil să concureze puterea magică prin care s-a dat nume lucrurilor, o voce răsunînd pînă-n străfundurile conștiinței noastre, cînd sub chipul unui tipăt cosmic („dați-mi un alt univres — sau mă prăbușesc!”) cînd al unui aforism dezabuzat, continuînd să-și poarte prin lume „o mîndrie de zeu discreditat”.

Vasile AVRAM

Poziția domnului director Gligor Ciortea

Ca urmare a articolului nostru din ziarul nr. 347 (15 aprilie a.c.) privind situația Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă din Cîsnădie, am solicitat un interviu domnului inginer Gligor Ciortea, directorul Direcției agricole a jud. Sibiu, prin care domnia sa să își precizează punctul de vedere.

— A fost implicată Direcția Agricolă în instalarea echipei de conducere a S.C. P.P. Cîsnădie, în frunte cu dl. ing. Toma Dragomir, în martie 1990?

— În primul rând aș vrea să recităm ziarul dumneavoastră din primăvara lui 1990, când un redactor a luat parte la instalarea echipei de conducere în discuție. Alegerea a fost o lecție de democrație, chiar dacă din acea echipă s-ar putea să fi făcut parte și cadre asupra cărora se poate ridica un semn de întrebare, dar în nici un caz asupra d-lui ing. Toma Dragomir. (n.n.: în numărul 80 din data de 7 aprilie 1990, într-un amplu articol, ziarul nostru descria alegerea domnului ing. T. Dragomir, abia în cel de al patrulea tur de scrutin, pentru că „preocuparea principală în Stațiune este aceea ca Neamțu să nu mai ajungă director, inginer șef, sau nici chiar simplu inginer la vreuna din fermele Stațiunii”). În altă ordine de idei, Stațiunea de Cercetări a avut o gașcă, ce a schimbat director după director, inclusiv pe dl. ing. Neamțu, care a fost un director bun, pe care și acum l-aș susține și pe care l-aș dori director acolo. Dl. ing. Neamțu a făcut mult mai mult decât dl. director Ciuceanu și poate și decât Dragomir, în condițiile de atunci. Probabil

din acea formație de schimbare a directorului făcea parte și dl. Ciuceanu.

— În ianuarie 1991, în urma analizelor efectuate de o comisie de specialiști s-au constatat diferite nereguli; s-a cerut schimbarea conducerii instalate în martie 1990. Ce știți despre acest lucru?

— Noua conducere, respectiv cea instalată în ianuarie 1991, nu s-a făcut cu avizul nici unui organ al agriculturii din județul Sibiu, ci s-a

tuturii comenzilor de stat și stimulării activității agenților economici din acest domeniu.

Nu aș vrea decât să completez că Departamentul Agriculturii de Stat este subordonat direct Ministerului Agriculturii și Alimentației, ca de altfel și Institutul Național de Cercetare și Producție Pomicolă din Mărcănești, județul Argeș.

— Problemele privind Stațiunea de Cercetare și Pro-

renurilor agricole și a efectivelor de animale, extinderea culturilor pomicole și arboricole în zona montană, dezvoltarea agroturismului montan, industrializarea și valorificarea produselor agricole vegetale și animale, dezvoltarea mărcilor originale ale acestora, extinderea programelor de protecție ecologică, crearea de stații pilot, dezvoltarea cadrului construit în zona montană, operațiuni de comerț exterior, lucrări de cercetare, proiectare și prestări servicii — executate pe bază de contract, pentru beneficiarii interni sau ex-

— Care considerați dumneavoastră că ar putea fi rezultatul răspunsului dat în această problemă de către Comisia parlamentară pentru cercetarea abuzurilor, care consideră H.G. 255/1991 ca fiind lipsită de legalitate, deci nulă, privind predarea patrimoniului de Cercetare Pomicolă Cîsnădie?

— Această adresă, a fost adusă de dl. director Ciuceanu — de la S.C.P.P. Cîsnădie... Nu vreau să spun decât atât: este semnată de dl. președinte al Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor, care se numește Radu Ciuceanu.

— Va împiedica acest lucru predarea patrimoniului?

— Așa cum, de fapt, nu numai la noi, se pun piedici în toate sectoarele, este și aceasta o piedică în realizarea unui institut în Sibiu, lucru care-i deranjează pe domniile de la Mărcănești, o parte dintre dinșii fiind salariați din banii trimiși de Stațiunea Cîsnădie aceluia Institut. Nici un alt interes economic nu are acel Institut decât a se agăța de banii pe care-i transmite Stațiunea din Cîsnădie la Mărcănești de Argeș. Vă rog să rețineți că fotoliile și scaunele căldute acolo sînt și nu aici la cei din Centrele pentru Agricultură sătești, care trag, de dimineața pînă seara, pentru a putea împăca țăranul cu bruma de pămînt pe care o are.

Marius GHEORGHIU

Apropo la „Pomicultura — între birocrăție și interese”

făcut forțat, de către dl. director Parnia de la Institutul din Mărcănești. Nu am nimic împotriva acestui inginer Ciuceanu și nici a Consiliului dînsului de conducere și aș dori să subliniez că, dacă este sibiian, să nu mai trădeze Sibiul cu Mărcăneștii de Argeș.

— Sînteți acuzat că Direcția Agricolă a județului Sibiu s-a substituit abuziv forului legal. În ce măsură este reală această afirmație?

— Aș vrea să notați, fără a dori să port și altfel de dispute, Hotărîrea Guvernului nr. 395/11.06.1991, care la art. 1 are următorul conținut: „Direcția Generală pentru Agricultură și Alimentație este organul de specialitate județean, prin care Ministerul Agriculturii și Alimentației asigură aplicarea în sectorul public și privat a strategiilor macroeconomice ale guvernului, a programelor de dezvoltare calitativă și cantitativă a agriculturii și alimentației, utilizarea instrumentelor necesare înfap-

ducție Pomicolă Cîsnădie au apărut odată cu înființarea Institutului de Montanologie. Care este poziția Dumneavoastră față de acest institut?

— În primul rând am vrut să înființăm ceva de profil agricol, în Sibiu, să nu mergem să ne milogim la Institutul din Mărcăneștii de Argeș și la Institutul din Palas Constanța pentru a rezolva problemele financiare ale cercetării în județul nostru. Vreau să rețină atât dl. Ciuceanu, cât și dl. Parnia de la Institutul din Mărcănești că S.C.P.P. este înființată pe teritoriul județului Sibiu din pămîntul oamenilor din Cîsnădie, din Cîsnădioara, din Ruși și din Dobîrca. Toate aceste localități nu aparțin nicidecum județului Argeș. În privința înființării Institutului de Montanologie aș dori doar să notați că la art. 3 H.G. nr. 255/5.04.1991 se specifică: Obiectul de activitate al Regiei Autonome, Institutul de Montanologie îl constituie cercetarea științifică fundamentală și aplicativă în domeniile agriculturii de tip montan, privind valorificarea superioară a te-

terni — valorificarea resurselor energetice neconvenționale, revitalizarea activităților artistice tradiționale.”

— Dacă S.C.P.P. Cîsnădie se înglobează Institutului de Montanologie, înseamnă astfel de sub tutela Institutului din Mărcănești, în ce mod, va fi afectată pomicultura din sudul Transilvaniei?

— Răspunzînd la întrebarea anterioară prin citarea articolului 3, cred că am răspuns destul de clar și acestor întrebări. Aș dori să încercați să găsiți și să-mi arătați societatea comercială sau întreprinzătorul particular care a fost ajutat vreodată de Institutul de la Mărcănești!

VASILE TEPORDEI

POHOD NA SIBIR

În duminică și sîrbători, unii confrăți preoți mă invitau să officiez Sfînta Liturghie împreună cu ei. Amintesc printre alții pe venerabilul preot Simion Neaga, pe preotul Dumitru Drăgan, pe preotul Galation Buruiană, pe preotul Gheorghe Petrescu, pe preotul Victor Popescu.

Regretatul mitropolit Efreim Enăchescu mă invita adesea la el, la mănăstirea Cernica, de unde nu plecam niciodată cu mîna goală.

De mitropolitul Efreim Enăchescu mă legau amintiri frumoase din timpul păstoriei sale, ca mitropolit al Basarabiei. El mă preoțise și tot el a lăsat un testament să particip la înmormîntarea lui, ceea ce am executat.

În dealul Mitropoliei erau cîteva persoane care se opuneau intrării mele în rîndurile preoților din București. Cel care a căutat să spargă ghiata a fost preotul Simion Neaga. El a dus tratative cu răposatul Patriarh Justinian Marină pentru încadrarea mea. A mers pînă acolo încît ne-am angajat și am tradus din românește în rusește teza de doctorat a fiului Patriarhului Justinian, Dr. Ovidiu Marina. Teza de doctorat tradusă de noi a fost susținută la Facultatea de Medicină din Moscova.

Opoziția cea mai mare față de încadrarea mea o făcea directorul politic de la Departamentul Cultelor.

În anul 1957 Patriarhul Justinian m-a numit preot suplinitor la parohia Creangă din Colentina. Imputernicitul departamentului, însă, Ghiță Gheorghe venea în biserica parohiei și voia să mă alunge, spunînd că Patriarhul n-avea voie să mă numească. Eu îi răspundeam că execut ordinul scris al Patriarhului. Teroarea asupra mea a exercitat-o acest Ghiță Gheorghe pînă ce a fost prins cu niște afaceri și destituit.

Preotul Colăcescu de la parohia Creangă, din păcate n-a avut o atitudine frățească față de mine. Fratele său, preotul Vasile Colăcescu din parohia Pantelimon a intervenit de nenumărate ori pe lingă fratele său, insistînd să-și schimbe atitudinea față de mine.

În ianuarie 1959, Departamentul Cultelor a-

ducînd 30 de preoți — foști uniți și reveniți la ortodoxie — în Capitală, a repartizat la parohia Creangă pe preotul Pop Dumitru din Ardeal. Toate parohiile libere din Capitală au fost ocupate de către preoții foști uniți.

M-am prezentat Patriarhului și am cerut să mă numească la parohia Islaz din raionul Brănești. Mă săturam de necazurile pricinuite de menționatul Ghiță Gheorghe. Patriarhul a acceptat numirea mea și m-am prezentat la parohie. Islazul avea două biserici: una în satul Islaz și alta în satul Vadul Anei, la 6 km distanță. Salariu de la stat nu aveam, iar în casa parohiei erau zero lei, zero bani.

Am slujit prima dată în ziua de 2 februarie 1959, numirea avînd-o pe data de 1 februarie 1959. După Sfînta Liturghie am convocat Consiliul parohial și am citit ordinul de numire. Consiliul parohial auzind că eu locuiesc în București mi-a declarat că a mai avut un preot din București și n-a fost mulțumit de el, deoarece venea în parohie din cînd în cînd. Cei din consiliu vor cere să le numească un preot care să locuiască în parohie. Le-am spus atunci să-mi dea un răgaz de trei luni și după aceasta se vor pronunța dacă sînt de acord sau nu că să le fiu preot. În acest timp nu încasasem salariu. Nu s-au împlinit trei luni și, spre sfîrșitul lunii martie, consilierul parohial Măcinici a adunat lumea la biserică și toți în unanimitate mi-au declarat că ei sînt mulțumiți de mine, de serviciile mele, de comportarea mea și modul cum caut să rezolv toate problemele din viața lor. S-a fixat adunarea parohială, care a hotărît ca toată lumea să plătească contribuția benevolă, pentru fixarea salariului preotului. În aceeași zi s-au adunat 6000 lei, în scopul mai sus amintit. În cursul săptămîinii următoare, atît parohienii din Islaz, cît și cei din Vadul Anei și-au achitat contribuția față de biserică, desigur sub eliberare de chitanță.

Raporturile dintre noi au fost în permanență foarte bune.

În privința contribuției benevole față de biserică, ca și contribuțiile la diferite servicii religioase nu existau niciodată discuții și neînțelegeri. Fiecare dădea cît putea și ce dorea. În decurs de 8 ani cit am funcționat în parohia Islaz n-am avut niciodată vre-o discuție pe această temă.

În primul an de pastorație în Islaz am constatat că oamenii sînt foarte muncitori și dornici de a-și avea gospodăriile lor puse la punct. Pînă

la colectivizare, oamenii din aceste sate trăiau exclusiv din rezultatul muncii lor pe ogoare, în grădini și în gospodării. În fiecare an islăzenii puneau cîte o jumătate de hectar de pepeni, a căror roadă în parte o consumau, iar cea mai mare parte o vindeau pe piețele Bucureștiului. Erau renumiți harbuzarii în toată regiunea. Cînd te duceai în curțile lor, în sezonul pepenilor, nu scăpai pînă nu stăteai cu ei să mîncini sau să iei acasă. Fiecare gospodar avea vaca lui, oițele lui, și, cei mai mulți, caii lor. Odată cu colectivizarea, ei au rămas la lotul personal ce se acordă fiecăruia. Pe acest lot ei căutau să-și cultive cele strict necesare gospodăriilor lor. Constatînd că satul era bîntuit de pesta păsărilor, am luat inițiativa înființării unei asociații de crescători de păsări, în mod rațional. M-am înscris în Asociația crescătorilor de păsări din București, Calea Văcărești nr. 4 și am urmat cursurile organizate de medicii veterinari din Ministerul Agriculturii. Paralel mi-am organizat o crescătorie de păsări în curtea casei parohiale. Am săpat o groapă — adîncimea de 2 metri, lățimea de 4 metri și lungimea de 6 metri — pe care am acoperit-o cu carton gudronat. Am organizat un cotet cald, fără a face foc în el. Am cumpărat 500 de pui de la o fermă de stat de pe Șoseaua București — Otopeni. Am încălzit o cameră la temperatura de 30 de grade și, potrivit instrucțiunilor medicilor veterinari însuși la cursurile urmate la Asociația crescătorilor de păsări, puii se dezvoltău mai bine la această temperatură. I-am obișnuit să mîncine singuri, fără cloșcă. Am înființat o secție a crescătorilor de păsări din București și convocam pe cele 50 de membre ale asociației, de două ori pe săptămîină, ca să vadă cum se cresc puii în mod rațional. Au început și gospodinele din Islaz să imite exemplul meu. Ele, însă, creșteau puii în bucătărie. Vre-o cinci dintre gospodarii ridicați economicște și-au făcut cotețe călduroase.

(va urma)

★

Mulți din cititorii cărții „Pahod na Sibir”, publicată de noi în folieon, doresc să ia legătura cu autorul. Le satisfacem această dorință dîndu-le adresa domniei-sale:

Pr. Vasile Tepordei
Șos. Pantelimon nr.301
Bloc C 1, et. II, ap. 11
BUCUREȘTI — cod 73546
Telefon 90/27 32 63

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

● Pierdut autorizație, eliberată de Prefectura Sibiu, în baza Decretului-Lege 54/1990 — nr. 5302/aprilie 1991, pe numele Hurdubelea Ioan. O declar nulă. (624)

VINZĂRI

● Vind urgent apartament două camere, conf. I sporit și dependențe. Tel. 44 11 73. (626)

● Vind înscriere ARO 243 din 8 iunie 1981, baterie ARO, televizor alb-negru Sirius 204, remorcă auto de Salonta. Telefon 42 29 56, după ora 16. (621)

● Vind VW Bus, stare excepțională, preț avantajos. Telefon 43 09 38. (MP)

DIVERSE

● Limba germană (începători), curs care începe la data de 5 mai a.c. Dacă doriți să vorbiți curent limba germană vă puteți înscrie la acest curs la S.C. CETATE SIBIU, str. Parcul Tineretului nr. 1 (lângă fosta Maternitate) Teatrul de vară. Telefon 43 65 19. (624)

S.C. „BRINDUȘA” vinde pe bază de comandă: Televozoare color „Nei”; frigider, congelatoare; mașini de spălat automate; combină frigorifică; combi-pusă din congelator 4 sertare și frigider capacitate 260—300 l. Telefon 44 33 3. (584)

„BRAVO” S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 21, 29 aprilie 1992; CHINA; THAILANDA, mai, iunie 1992. Telefon 42 77 02; 43 42 54. (599)

GIMNASTICĂ MEDICALĂ (COPII și ADULȚI) și MASAJ.

Pentru sănătatea dumneavoastră asigurăm personal calificat firma „EVRIKA”, str. 9 Mai nr. 18.

Orar: luni—vineri, ora 15,30—19,30. Tel. 41 73 74. (MP)

ANIVERSARI

● Cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 65 ani, fiul Liviu și fiica Mariana urează lui IOAN MAILAT, sănătate, fericire și viață îndelungată. „La mulți ani!” (622)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 52 de ani, dorim dragului nostru ALEXANDRU BUICA, multă sănătate, fericire și un sincer și călduros „La mulți ani!”.

Sotia, fiul, nora și nepoții (P.G.)

Colectivul ziarului „21 — Radical” urează domnului ALEXANDRU BUICA, un călduros „La mulți ani!”.

Unde mergem

Simbătă, 18 aprilie 1992: ● Rugby, divizia A, teren „Valea Aurie”, ora 10, C.S.M. Foresta Sibiu — Știința Petroșani; ● Fotbal, divizia B, teren Gaz metan, ora 11, Gaz metan Mediaș — Metalul Bocșa. (M. T.)

S. C. „PALTINUL MARE” S.R.L.

cu sediul în Sibiu,

str. Paltinului nr. 24, telefon 42 25 52,

VINDE unităților și persoanelor cu personalitate juridică pe bază de comandă fermă cu plata prin C.E.C., precum și persoanelor particulare cu plata în numerar, următoarele grupe de mărfuri:

- anvelope și camere auto pentru autovehicule mici și mari;
- piese de schimb, pentru toate autovehiculele din producția internă;
- materiale pentru instalații electrice și sanitare;
- obiecte și materiale de uz gospodăresc;
- textile-încălțăminte;
- produse metalo-chimice;
- produse de drogherie;
- mașini și unelte agricole diferite;
- unelte și produse chimice pentru agricultură și viticultură;
- sîrmă și sfoară pentru balotat;
- materiale pentru instalații gaz metan, precum și multe alte produse pe gustul tuturor cumpărătorilor.

Programul de funcționare este zilnic, cu excepția zilei de duminică, începînd cu data de luni, 20 aprilie 1992, între orele 10—17.

VA AȘTEPTĂM!

— 185 —

Societatea comercială „IUȘAN” S. N. C. — MEDIAȘ

str. Stephan Ludwig Roth nr. 16,

VA OFERĂ, cu ocazia sărbătorilor de Paști, MARI REDUCERI DE PREȚURI la produse electronice, covoare persane, confecții import.

Programul nostru este zilnic 10—18.

Relații la telefon 92/81 19 43. (176)

Societatea comercială Străzi și Poduri S. A. Sibiu

Str. Autogării nr. 5—7,

telefon 41 73 60 sau 41 19 90

EXECUTĂ PROMPT pentru agenți economici, persoane juridice și fizice, cu capital de stat sau privat, gospodării individuale sau asociații de locatari, la cerere pe bază de comandă fermă cu plata în lei, la prețuri foarte avantajoase și negociabile, la un înalt nivel calitativ, lucrările următoare:

● proiectare și documentații tehnice de specialitate asigurînd totodată asistență tehnică și service în domeniul construcției de drumuri, străzi, poduri, trotuare, construcții civile și de gospodărie comună;

● construcții-montaj, străzi, drumuri și poduri, trotuare, construcții industriale și civile și curățirea acestora;

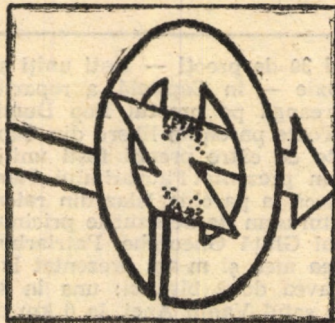
● reparații și modernizări de străzi din îmbrăcămînți de beton, din ciment, mixturi asfaltice, pavaje etc;

● modernizări, extinderi, intervenții la construcții industriale și civile, rețele termice-edilitare, apă-canal-gaz-termice, subterane și aeriene;

● confecții metalice, zugrăveli și vopsitorie executate de personal cu înaltă calificare;

● închirieri utilaje și mijloace de transport;

Așteptăm comenzile dumneavoastră la adresa de mai sus. (177)

FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU

str. Uzinei 7,

1. Furnizarea energiei electrice consumatorilor casnici, întreprinderilor de stat sau particulare se realizează numai pe bază de contract încheiat între consumatori și F.R.E. Sibiu.

2. În cazul înființării unor noi puncte de consum sau a schimbării titularului de contract (indiferent de natura consumului), noii titulari au obligația ca în decurs de 48 ore să anunțe furnizorul de energie electrică pentru clarificarea situației.

3. În cazul în care pe un contor destinat consumului casnic sînt înregistrate și consumuri reprezentînd alte activități (societăți comerciale, asociații lucrative, activități private) titularul de contor (contract) are obligația să anunțe F.R.E. Sibiu în termen de 48 de ore de la apariția noii situații în vederea reglementării plăților.

4. Modificarea, refacerea sau extinderea instalațiilor electrice se execută numai cu aprobarea F.R.E. Sibiu.

5. Branșamentele electrice se vor executa numai de către F.R.E. Sibiu.

6. Sustragerea energiei constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu legea penală. Valoarea despăgubirilor în astfel de cazuri se calculează cu tariful de 12,70 lei/ KWh pentru consumul calculat în pașal pe durata ultimilor 3 ani.

— 186 —

Primăria Municipiului Sibiu

ANUNȚĂ CONCURS pentru ocuparea următoarelor posturi:

● DOI CONDUCTORI ARHITECTI sau SUBINGINERI CONSTRUCTORI, pentru Serviciul urbanism și amenajarea teritoriului.

Înscrieri pînă în data de 24 aprilie 1992.

Relații suplimentare la telefon 41 62 90, int. 163. — 188 —

S.C.E.L.I.F. - S.A. Sibiu

organizează LICITAȚIE pentru închirierea unei anexe din cadrul Organizării de șantier la data de 24 aprilie 1992, ora 9, situat în Mediaș, str. Ștrandului nr. 5.

Informații la telefon 41 54 33, int. 32.

— 187 —